

Nieliczny gatunek lęgowy lasów sąsiadujących z jeziorami. Ma charakterystyczną sylwetkę z długimi „złamanymi” w nadgarstkach skrzydłami oraz długim, wciętym ogonem, niczym u jaskółki. Na spodzie skrzydeł ma wyraźne duże, jasne plamy. Żywi się gryzoniami, małymi ptakami, owadami, płazami, padliną, odpadkami. Potrafi odbierać pożywienie innym ptakom, np. gawronom, wronom.

Nieliczny gatunek lęgowy lasów i zadrzewień. Mały ptak drapieżny o krótkich zaokrąglonych skrzydłach i długim ogonie. Poluje głównie na ptaki. Spód ciała oraz skrzydeł jest prążkowany. Mylony często z jastrzębiem, od którego jest mniejszy.

Nasz najliczniejszy, średniej wielkości ptak drapieżny gniazdujący w lasach i zadrzewieniach sąsiadujących z terenami otwartymi, na których poluje przede wszystkim na gryzonia. Ptak drapieżny z szerokimi zaokrąglonymi na końcu skrzydłami, krótkim ogonem, często wachlarzowato rozkładanym w czasie krążenia.

Bardzo nielicznie lęgowy gatunek lasów w sąsiedztwie jezior. Buduje duże gniazdo na szczycie wysokiej sosny lub słupa, wieży. Zjada głównie ryby. Jest ptakiem wędrownym. Zimuje w Afryce oraz w zachodniej części Morza Śródziemnego. Ma długie wąskie skrzydła, małą głowę, mocno wysuniętą na smukłej szyi, oraz wąski, średniej długości ogon. U ptaka widzianego z przodu można zauważyć, że skrzydła są mocno zgięte w kształcie litery „M”, co przypomina dużą mewę.

Niewielki sokół. Z większej odległości przypomina jerzyka. Zdobycz chwytają wyłącznie w locie. Spód jego ciała jest silnie kreskowany. Ma wierzch głowy czarny, z białym policzkiem i czarnym wąsem.

Osiadły leśny gatunek lęgowy. Buduje potężne gniazda na starych, okazałych drzewach. Jest największym krajowym ptakiem drapieżnym. Ma długie i szerokie skrzydła zakończone rozłożonymi długimi „palcami”, czyli lotkami pierwszorzędowymi. Ogon krótki, u dorosłych osobników biały. Żywi się rybami, ptactwem wodnym i padliną.